

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 73.916 van 27 mei 1998

A. 62.875/VI-12.401

In zake : **POSTY** Michel,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent DE WOLF, advocaat,
Gulden Vlieslaan 68/9
1060 Brussel,

tegen :

de stad Couvin,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Raymond COLLARD en
Jean-Louis BINON, advocaten,
rue de la Gare 35
5660 Couvin.

Tussenkomen de partij :

MAGOTTEAUX Jean-Paul,
avenue de la Libération 153
5660 Pesche.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 20 maart 1995 door
Michel POSTY ingediende verzoekschrift tot nietig-
verklaring van :

- "1. het besluit van de gemeenteraad van de
verwerende partij van 2 december 1994, houdende
benoeming, door bevordering, van de heer
Jean-Paul Magotteaux tot politie-inspecteur;
2. het besluit van de gemeenteraad van de
verwerende partij van 22 december 1994, tot
wijziging van het bovenvermelde besluit van de
gemeenteraad van de verwerende partij van
2 december 1994";

Gezien het op 5 juni 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean-Paul MAGOTTEAUX vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 3 juli 1997, waarbij dat verzoek tot tussenkomst wordt ingewilligd;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 15 oktober 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 maart 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 13 mei 1998;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DE WOLF, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. COLLARD, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. DETRY, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker politieagent-hoofdbrigadier van de stad Couvin is; dat de tussenkomende partij dat ook was; dat de gemeenteraad van die stad op 20 januari 1994 besluit om via een bevordering een politie-inspecteur aan te werven; dat op 26 mei 1994 een oproep tot gegadigden gedaan wordt; dat drie personen solliciteren, namelijk verzoeker, de tussenkomende partij en Frédéric MOUSQUET; dat de hoofdcommissaris van politie op 1 juli 1994 een advies over de gegadigden uitbrengt, waarbij hij inzonderheid voor verzoeker de beoordeling "Middelmatig" geeft en voor de tussenkomende partij de beoordeling "Onvoldoende"; dat die adviezen aan de betrokkenen betekend worden; dat de tussenkomende partij op 6 juli 1994 tegen het over haar gegeven advies protest aantekent en de beoordeling die over haar wijze van dienstvervulling gegeven is, bestempelt als "demagogisch", "eerrovend of lasterlijk" en hierbij gewag maakt van haar goede relaties met haar collega's en meerderen, behalve met de hoofdcommissaris, welke relatie zelfs geleid heeft tot incidenten, die wijzen op de slechte sfeer te wijten aan laatstgenoemde en waarvan de tussenkomende partij beweerd heeft het slachtoffer te zijn, eraan toevoegend dat ze sinds haar indiensttreding in 1980 de haar toevertrouwde taken altijd correct uitgevoerd had en dat ze bij de bevolking goed aangeschreven staat; dat verzoeker en de tussenkomende partij, behalve Frédéric MOUSQUET, die er als houder van het brevet van officier van gerechtelijke politie - hulpofficier van de procureur des Konings van vrijgesteld was, deelgenomen hebben aan het in de toepasselijke verordening voorgeschreven bevorderingsexamen; dat zij beiden voor dat examen

geslaagd zijn, verzoeker met 72,5 pct. van de punten, de tussenkomende partij met 65 pct. van de punten; dat de gemeenteraad op 24 augustus 1994 de tussenkomende partij door bevordering benoemd heeft tot politie-inspecteur; dat de bestendige deputatie evenwel naar aanleiding van een beroep van de burgemeester, alsmede van verzoeker, die benoeming nietig heeft verklaard, inzonderheid wegens gebrek aan motivering en omdat "uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat het tussen de gegadigden gemaakte verschil geenszins overeenstemt met de gemaakte keuze"; dat de gemeenteraad op 2 december 1994 het besluit heeft genomen dat het eerste onderwerp van het onderhavige beroep vormt en waarbij de tussenkomende partij opnieuw benoemd is; dat dit besluit aldus gemotiveerd is :

- " - betrokkene heeft een anciënniteit van 14 jaar en 11 maanden;
- hij heeft meer dan 60 pct. behaald op de door het schepencollege georganiseerde examengedeelten;
- hij heeft schriftelijk commentaar geleverd naar aanleiding van het ongunstige verslag van de korpschef;
- hij staat goed aangeschreven, heeft houding en komt goed voor de dag;
- hij onderhoudt goede relaties met de bevolking en treedt diplomatiek op;
- de gemeenteraad heeft voorheen nooit kennis gehad van verwijten die aan betrokkene in het kader van zijn functie gemaakt zouden zijn;
- hij lijkt volledig geschikt om de graad van politie-inspecteur te bekleden;
- de gemeenteraad heeft hem reeds een eerste maal gekozen";

dat verzoeker bij de toezichthoudende overheid een bezwaarschrift indient; dat de bestendige deputatie op de vergadering van 26 januari 1995 ervan afziet het bewuste gemeenteraadsbesluit te schorsen of te vernietigen; dat de diensten van de bestendige deputatie op 2 februari 1995 de verwerende partij er evenwel op wijzen dat de twee aan die diensten toegezonden uittreksels van dat besluit niet overeenstemmen, omdat volgens het ene uittreksel aan de tussenkomende partij

weddeschaal 1.43 wordt toegekend, terwijl volgens het andere uittreksel schaal C3 wordt toegekend; dat het college van burgemeester en schepenen op 9 februari 1995 aan de toezichthoudende overheid het besluit van 22 december 1994 van de gemeenteraad toezendt dat het tweede onderwerp van het onderhavige beroep vormt en het voorgaande besluit wijzigt, inzonderheid door te stellen dat de benoeming uitwerking zou hebben op 22 december 1994, de tussenkomen de partij geen "anciënniteit van 14 jaar en 11 maanden" had, maar "voldoende anciënniteit", en de betrokkene weddeschaal 1.43 zou krijgen; dat de bestendige deputatie op haar vergadering van 16 februari 1995 besluit geen maatregel van toezicht te treffen;

Overwegende dat verzoeker twee middelen ontleent :

- het eerste aan de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de bestreden handelingen niet afdoende gemotiveerd zijn;
- het tweede aan het niet-vergeleken zijn van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden en aan het gebrek aan motivering ten gronde van de bewuste handelingen;

dat hij betoogt dat het bestreden besluit van 2 december 1994, zoals het gemotiveerd is, enerzijds steunt op irrelevante criteria, omdat die criteria hetzij er objectief toe leiden dat hij boven de andere gegadigden verkozen wordt - hij heeft tien jaar anciënniteit meer dan de tussenkomen de partij, hij heeft op het bevorderingsexamen 72,5 pct. van de punten behaald, terwijl de tussenkomen de partij maar 65 pct. van de punten heeft behaald, en zijn staat van dienst is volgens de hoofdcommissaris gunstiger -, hetzij gemeenplaatsen zijn, die de aan de tussenkomen de partij gegeven voorkeur niet kunnen wettigen, hetzij niet in

aanmerking mochten worden genomen zoals het feit dat de tussenkomende partij voorheen een benoeming had gekregen die vervolgens vernietigd is; dat hij overigens opmerkt dat noch uit de motivering in kwestie, noch uit het administratief dossier blijkt dat de gemeenteraad de aanspraken en verdiensten van de gegadigden objectief heeft vergeleken en dat die motivering en dat dossier niet duidelijk maken waarom aan de tussenkomende partij de voorkeur gegeven is, terwijl op basis van een vergelijking, gezien zijn uitslagen op het bevorderings-examen, zijn uitslag die hij in 1989 voor het examen van hoofdinspecteur had behaald, zijn staten van dienst en zijn functie- en dienstanciënniteit, hijzelf had moeten worden gekozen;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat "het opvalt dat het besluit van de gemeenteraad ruim en correct gemotiveerd is, om reden dat de gemeenteraadsleden zich wellicht hebben laten leiden door het volslagen gebrek aan objectiviteit van het verslag van de korpschef"; dat ze betoogt dat de door de gemeenteraad in aanmerking genomen criteria - de goede reputatie van de tussenkomende partij, "haar diplomatieke optreden (...) en de tactvolle behandeling van de bevolking, alsmede het feit dat, wat de uitoefening van haar beroep betreft, haar geen verwijt treft" - adequaat zijn; dat ze voorts de nadruk legt op de verplichte geheimhouding van de stemming, in het bijzonder wanneer het gaat om het respect voor het privé-leven en om het beroepsgeheim; dat ze erop laat volgen dat de Raad van State zijn beoordeling niet in de plaats mag stellen van die van de overheid wanneer het gaat om de weigering om een gegadigde te benoemen, doordat die overheid, zoals in casu, niet gebonden is door enige rangschikking en geen kennelijk onredelijke beoordeling heeft gegeven; dat de verwerende partij verder betoogt dat de aanspraken en verdiensten van de

gegadigden in casu wel degelijk vergeleken zijn, want de gemeenteraadsleden hebben, vóór de stemming, de gelegenheid gehad de stukken van het dossier te onderzoeken, hebben "impliciet, maar stellig, het lapidaire en overigens niet-omstandige advies uitgebracht door de korpschef verworpen" en hebben "uiteindelijk (...) met volledige kennis van zaken een gegadigde boven een andere (...) verkozen waarbij ze een beslissing die tot het domein van geheime stemming behoorde, deugdelijk hebben gemotiveerd";

Overwegende dat de tussenkomenende partij betoogt dat het bestreden besluit van 2 december 1994 afdoend gemotiveerd is, omdat "een benoemingsbesluit niet moet vermelden om welke redenen de kandidatuur van een verzoeker niet in aanmerking is genomen, maar wel de motieven die de gemaakte keuze hebben bepaald" en omdat, wanneer het gaat om een benoeming gedaan bij geheime stemming en met gesloten deuren, het voldoende is dat de uitslag van de stemming en de redenen van de gemaakte keuze in het besluit vermeld worden; dat ze betoogt dat in casu die motieven vaststaan, relevant zijn en niet kennelijk onredelijk zijn; dat volgens haar verzoeker in werkelijkheid alleen de aanvaardbaarheid van een van de motieven van de bestreden handeling betwist, namelijk de keuze die vroeger al gemaakt is in een door de gemeenteraad vernietigde beslissing, maar dat dit motief perfect aanvaardbaar was "in zoverre ermee aangetoond kan worden dat de verwerende partij het dossier perfect kende toen ze haar beslissing nam"; dat de tussenkomenende partij erop laat volgen dat de punten die de gegadigden op het bevorderingsexamen behaald hebben, alsmede hun staten van dienst, niet noodzakelijkerwijs impliceerden dat aan de ene of aan de andere gegadigde de voorkeur moest worden gegeven, doordat, enerzijds, het onderzoek geen rangschikking met zich meebracht en, anderzijds, de staten van dienst partijdig en "in een ingekorte versie"

opgemaakt waren; dat ze eveneens opmerkt dat de door de gemeenteraad aangevoerde redenen betreffende haar zedelijkheid, haar wijze van dienstvervulling, haar contacten met de burgers, enz. geenszins "gemeenplaatsen" zijn, maar, integendeel volledig afdoende zijn, daar het gaat om de benoeming in een functie die per definitie "rechtschapenheid in alle omstandigheden en (...) een degelijke omgang" veronderstelt; dat de tussenkommende partij bovendien bevestigt dat de aanspraken en verdiensten werkelijk vergeleken zijn, doordat de gemeenteraad perfect ingelicht was, dat niet kan worden betwist dat hij driemaal het dossier langdurig besproken heeft en dat er bij die gelegenheden verschillend gestemd is;

Overwegende dat verzoeker niet de weigering om hem te benoemen bestrijdt, maar de benoeming van een van zijn concurrenten wegens gebrek aan motivering en het niet-vergeleken zijn van de aanspraken en verdiensten van de betrokkenen;

Overwegende dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat een bestuurshandeling in de zin van artikel 1 uitdrukkelijk gemotiveerd moet worden, welke motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen; dat daar het om een benoeming gaat waarop verschillende gegadigden aanspraak kunnen maken, in die motivering inzonderheid niet alleen moet worden aangegeven dat de aanspraken en verdiensten vergeleken zijn, maar ook om welke redenen aan de gekozen gegadigde de voorkeur is gegeven; dat de geheimhouding van de stemming waartoe ieder gemeenteraadslid in soortgelijke omstandigheden gehouden is krachtens artikel 100 van de nieuwe gemeentewet, er

niet aan in de weg staat dat die raad de redenen van zijn keuze kenbaar maakt;

Overwegende dat in casu het bestreden besluit van 2 december 1994, benevens de aanhefverwijzingen naar de toepasselijke verordeningsbepalingen, de nagekomen vormvoorschriften en de "met redenen omklede adviezen" van de korpschef van de gemeentepolitie, bepaalt dat de gegadigden voldeden aan de vereisten en vermeldt om welke redenen de tussenkomende partij geschikt bevonden is om de functie uit te oefenen; dat in dat besluit niet vermeld wordt dat de dossiers van de gegadigden ter beschikking van de leden van de gemeenteraad gesteld zouden zijn - wat overigens door niets bewezen wordt - , noch dat de aanspraken en verdiensten van de gegadigden vergeleken zouden zijn, terwijl het des te noodzakelijker bleek die dossiers in te zien en die vergelijking te maken, daar verzoeker op het bevorderingsexamen de beste uitslag had behaald, dat hij zich kon beroepen op een grotere anciënniteit dan zijn concurrenten en dat hij van de korpschef een gunstiger advies had gekregen; dat uit de motieven die in de beslissing aangegeven worden alleen blijkt dat volgens het oordeel van de gemeenteraad de tussenkomende partij zijn vertrouwen waard is en geschikt is om de functie van politie-inspecteur uit te oefenen; dat uit die motieven geenszins blijkt dat de aanspraken en verdiensten van de tussenkomende partij vergeleken zouden zijn met die van de andere gegadigden om hun overeenkomsten en verschillen tot uiting te laten komen en aldus de aan de tussenkomende partij gegeven voorkeur te wettigen; dat dit evenmin blijkt uit het administratief dossier; dat de middelen gegrond zijn; dat ze de nietigverklaring van het eerste bestreden besluit wettigen;

Overwegende dat het tweede bestreden besluit alleen het eerste rechtzet zonder het in wezen te wijzigen ten aanzien van de betwiste aangelegenheden; dat de nietigverklaring van het eerste bijgevolg de nietigverklaring van het tweede met zich moet brengen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden :

1. het besluit van 2 december 1994 van de gemeenteraad van Couvin houdende benoeming, door bevordering, van Jean-Paul MAGOTTEAUX tot politie-inspecteur;
2. het besluit van 22 december 1994 van dezelfde gemeenteraad tot wijziging van het voormelde besluit van 2 december 1994.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij ten belope van 4.000 frank en van de tussenkomende partij ten belope van 3.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zevenentwintig mei 1900 achtennegentig door :

De HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HANSE, staatsraad,
LEWALLE, staatsraad,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.